

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Optimo Praesvli Ioanni Miræo Episcopalis Seminarij Erectori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

Obstupuere nouis munitas viribus oras,
 Fessaque sopitis spirauit Belgica sectis;
 Cum tot in armatos fines, aciemque gementis
 Campinia, SACRVM spirantia pectora Martem
 Magnanimis duxisti aquilis, circumque maniplos
 Ipse aderas hortator agens, flammataque firmans
 Prælia in hereticas vrgebas fortiter alas.
 Hos MIRÆ libens titulos tibi Belgica ponet:
 Per te seruatos Bredæ confinibus agros;
 Quidquid & Aduaticos inter Bredamque dolendo
 Terrarum iacuit spatio, MIRÆ, salutem
 Fortunamque fidemque tua debere tiaræ.

OPTIMO PRAESVLI
 IOANNI MIRÆ O
 EPISCOPALIS Seminarij
 Erectori.

VEnalis urbis mœnia barbaris
 Vicisset hostis, & Capitolium
 Ingurtha scandisset, subactis
 Consulibus; nisi lege iustâ
 Plebeius Arpinas sibi purpuram
 Sumpisset, aurôque insuperabilis
 Donis subactorum pudorem
 Ipse suis aboleisset armis;
 Iam subingassent Cimber & Ambrones
 Et victa haberent mœnia Teutones,
 Romamque terrarum parentem

Barba-

Barbaricis premerent catastis.
 Urbem teneret Gallus & Hannibal,
 Si Consularis Patricio toga
 Cessisset uni, nec secures
 Urbs Equiti posuisset equas.
 Testes Camilli, Fabricius dati
 Contemptor auri, tuque Vtica ferox
 Qui nomen à fato tulisti,
 Tuque Deci generose magni
 Profusor aui, Martia fulmina
 Testes meorum Scipiada, Africa
 Numantiaque bellicosa,
 Atque Asia domini subacta.
 Sic subingasset Hæresis impia
 Vicina Bredæ compita mœnibus,
 MIRÆE, ni tuus satelles
 Hæreticos repulisset ausus.
 Educis altis è penetralibus
 Instructa doctis pectora litteris
 Que signa barbara Meduse
 Hæreticaeque aquilas renellant.
 Testes Batavis Breda furoribus
 Vicina, quantas contuderit minas,
 Quantosque portarit triumphos
 Præsulis hæc legio MIRÆI:
 Ast instituti gloria militis
 In te redundat PRÆSVL, habes tibi
 Auctore te quidquid peregit
 Lecta tuo legio labore.

Conrardus Tucherus.

G

Parum

Parum erat M I R Æ O sacras scripsisse copias, paratum habere Theologorum robur hæreticis oppugnandis: ipse voluit in aciem primus prodire, boni Imperatoris more, ne ad inexperta militem ablegaret. Neque ita putabat Tribunis in vigiliarum lustratione esse confidendum, vt non aliquando ipsemet per stationes tesseram iret exostulatum. Obiit ergo omnes Campiniæ agros Bredam vsque, ceterosque ditionis suæ pagos; lapsos mores erexit, Ecclesiasticorum iuxtà ac sæcularium animos instaurauit. Id cantat Iacobus de Cater.

Q Valiter occiduo cùm se Titania fluctu
Lumina, & emeritas inflectere Phœbus habenas
Cœperat, atque alto radios subducere mundo,
Cùm rutilum celi vulgus nitidasque cateruas
Pandebat, nixos ducens nox flammea cines,
Cùm dederat velox Romanis tessera signum
Excubiis, positaque vices; Dux noctis operta
Scrutari vigilum turmas, ambire Tribunus
Mœnia, & alternâ ferri statione, nigrasque
Perlustrare vias; nocturnam aduertere curam,
Discurrant, varièntne vices; longasne tenebras
Insomni vigilans ducat custodia vultu;
Num tumidas vino sedarint otia mentes,
Furque oculi, pacata quiet; num languida somno
Pectora, distinctos edat num buccina cantus:
Sic dum Bredanos percurrens Heresis agros

Latius

*Latins insanum fundit violenta venenum,
 Ignarâsque gravi cingens indagine mentes
 Nigrantes circum truculentior explicat alas;
 Non te, sacratæ qui sistat robora dextra,
 Obsedit MIRÆE sopor, generosior artus
 Exeris, & validas armans in debita vires
 Prælia, subiectis quæ sit vigilantia castris
 Rimaris, positasque ambis MIRÆE phalanges
 Militiæque rudis pugiles, & rustica lustras
 Agmina, vicinosque agros & subdita visis
 Rura, nec immensa furaris pectora cura,
 Dum segnes animos, titubantesque ipse cohortes
 Arguis, & reduces suades agitare labores,
 Dumque auges vires, quæis frangi nescia virtus,
 Quæis eni sine nube tenor, quibus integer anni
 Spiritus, inflectique nequit, dum prodiga lucis
 Exundat mens alta sua. feruorque resurgit
 Degeneri, extinctisq; redit noua flamma medullis.
 O amor! ô nullâ fidentes mole lacerti
 PRÆSVLIS! ô nullo curarum sanciam motu
 Pectora! tu timidos rediuisis ignibus imples,
 Audaces præsens hortaris, rurâque circum
 Et varios percurris agros, dum parturis ansis
 Nocte novos, quos manè probet, pariâtque benignas
 Mens artes, quæis degeneres flammare clientes
 Desuetosque animare viros, possitque solutam
 Militiam elatis iterum componere signis.*

Nisi laus esset, ab hæreticis etiam con-
 temni; esset profectò, vnde ordiremur ira-
 cundiam. Quid agunt liuidi illi calumnia-
 tores?

tores? Audi Inuidia, & perfrica frontem.
 IOANNEM MIRÆVM virum temperantiâ planè insignem, audent de crapulâ, de vomitu, de ebrietate traducere. Mortuus est, inquit, cùm aulicis se ingurgitasset cyathis. O mendacem Calumniam, quam & publica & priuata Medicorum scripta iugularunt! non quærimus ergo maiora causæ præsidia; sed lusu Satyrico Conradus Tucherus mendacium trucidabit.

QVi fit, Pantolabi semper sua crimina iustis
 Appingant, nebuloque suis examinet vlnis
 Vnam a qui? mœchus mœcho, fur nomina furi
 Obijcit, eque suâ vibrat deprompta pharetrâ.
 Spicula, in alterius fortasse hæsurâ cerebro,
 Luscos appellat luscus, sic semper in ipsos
 Auctores obiecta cadunt. Nouus heresiarcha
 Ipse vehens ventrem, qualem subiisse laborent
 Herculis Atlantisq. humeri, quo non velit Ætnam
 Mutare Enceladu. nam tanto pondere ceruix
 Deficeret, caderentque ingentia colla Gigantum.)
 Genua tegit venter, luxuque Vitellius alter,
 Aduaticus, clamat, PRÆSVL sub pondere mensæ
 Succubuit, cyathisque efflauit spiritum in ipsis.
 Inuitatus enim, Bruxellam ex tempore abiit
 Ventripotens mitra dominus; ubi sera moretur
 Cœna, rogans, secumque trahens inglorius umbras
 Fumosam ingreditur, ductus nidore, culinam.
 Iamque pater cœna loca cuique assignat, eumque
 Pertrahit ad sedem: primus sedet, & iacet ut bos,

Et

Et totas ardet simul euacuare lagenas.
 Non conuiuarum flexit reuerentia, solus
 Cœnam ipsam absorbet, tamquam moriturus inultus,
 Nitotam grauido portaret ventre culinam.
 Nil mouit rapida ora calor, deglutit hianti
 Fauce; velut digiti, pectusque & viscera ferro
 Obducta, intrudit pariter cum carnibus ossa,
 Ceu cadat in foueam cibus, etque in dolia Bacchus.
 At dum sic glutit veluti de sanguine certans,
 Fata adsunt; pallet subito, modo sudor ad imos
 Promanat talos: mox cum sibi scit moriendum,
 Maiores postcit calices, vertitque tremente
 Vix cyathos dextrâ; restantes spiritus auras
 Elueret penitus, ni se conuiuia tulisset
 Obuius, & parasitum castigasset acerbè:
 Defertur potos inter, benè potus, acervos,
 Paululum adhuc spirans, mediâque in morte lagenas
 Exposcens: agri cadit ager anhelitus oris.
 PRÆSVLIS hic finis, hac illum sorte epulonem
 Parca tulit, sancta sunt hæc epicedia vite.
 Hæc habeo quæ dicam, hic PRÆSVLIS exitus, hic est;
 Aduaticos inter voluit qui sanctus haberi.
 Cetera prætereo. bone Iuppiter! & bona Iuno!
 Quid precor hereticus clamat? quid grunnit Vlyssis
 Dignus harâ porcus? ergo inter pocula PRÆSVL
 Concidit, absumptas reuomens cum sanguine carnes:
 Vidi, ait, ingenti vix præ pinguedine crassum
 Tollentem à mensâ corpus, vomitumque per ipsum
 Ora volutantem, vidi ipso ex limine, rimam
 Per tenuem spectans, nasoque in cardine presso.
 Quid faris? tamne est longus tibi Battane nasus,
 Tamque sagax oculus, qui Bruxellam vsq. vagetur?
 Id nihil attinet ad te: vidi, hoc sufficit unum.

Nunc perge ad Medicū: stomacho qui inuenit aperto,
 Cū cultris tensum ventrem, & diaphragma secaret,
 Ingluuiem immensam, quā pisces pascere possis,
 E gemino, quotquot conuerrunt retia, ponte.
 Perfide mentiris, mentiris scurra. quid? hoc ne
 Sic habet? heus Medicum nunc audi; iurat in ipso
 Inuentum stomacho quantum coniuncta teneret
 Palma manus. Quid ad hoc? das herbā perfide, & hastā
 Abijcis? obtritum caput est, caudāne minaris?
 Supplex de genibus poscis, nebulo! caue ne nos
 Vsque remorsuros mendaci dente laceffas.

Helluonibus clandestinis,
 nouis Censoribus
 mensarum publicarum,

SATYRA II.

ERgo iterū inflatis ructans dieteria buccis
 Aduaticos naso Batauus suspendit adunco,
 Et plenis audet conuitia spargere plaustris?
 Nec satis heretico plebem infecisse veneno,
 In mitras vomuisse placet, sanctūque tiaræ
 Ponderus, & Anuersa vitiasse insignia vittæ?
 Unde ruas, tabulata struis. quid enim impie, mitra
 Morsu digna tuo? sed fige hoc marmore dentem,
 Offendes solidū. Quisnam hæc? quisnā hiscere cōtra?
 Prompta mihi ratio, patet hoc, patet. O Caluine!
 Vsque adeone nihil vigiles perducere noctes,
 Dum mensæ, dum vina placent, dum pinguia omaso
 Viscera, & undanti inuat artus tendere Baccho?
 Dum

Dum